N°. 185. 1856.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 6 AUGUSTUS.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 67.) *BESLUIT van den 9den Julij 1856, bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van de Overeenkomst tusschen* Nederland *en het Koningrijk* Saksen *gesloten tot wederkeerige uitlevering van boosdoeners.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland* en het Koningrijk *Saksen*, ter wederkeerige uitlevering van boosdoeners, op den 23sten Mei 1856 door de wederzijdsche gevolmagtigden te *Berlijn* gesloten, welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Saksen, nuttig geoordeeld hebbende de uitlevering van misdadigers in overeenstemming met de wetgeving der beide landen, bij eene overeenkomst te regelen, hebben te dien einde van hunne volmagt voorzien, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Alexander Karel Jacob baron Schimmelpenninck van der Oije, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, grootkruis der orde van de Eikenkroon van Luxemburg, der orde van den Zähringer Leeuw van Baden, der orde van Frederik van Wurtemberg, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, ridder der orde van den Rooden Arend van Pruissen 1ste klasse, Hoogstdeszelfs Kamerheer en buitengewoon Gezant en gevolmagtigd Minister bij de hoven van Saksen en Pruissen;

en Zijne Majesteit de Koning van Saksen, Hoogstdeszelfs Minister van Staat, Frederik Ferdinand baron von Beust, Hoofd der Departementen van Buiten- en Binnenlandsche Zaken, grootkruis der orde van Verdienste van Saksen, van den Heiligen Stephanus van Hongarije en van Leopold van Oostenrijk, ridder der orde van Alexander Newsky van Rusland, grootkruis der orde van het Legioen van Eer van Frankrijk, grootkruis der orde van den Rooden Arend van Pruissen 1ste klasse, grootkruis der orde van Karel III van Spanje, der orde van Verdienste van Beijeren, der Guelphen-orde van Hannover, der Leopolds-orde van Belgie, der orde van de HH. Mauritius en Lazarus van Sardinie, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, en der orde van de Hertogelijke Huizen van den Ernestinischen tak van Saksen, ridder der orde van St. Jan van Pruissen;

die, na elkander hunne wederzijdsche volmagten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. De Nederlandsche en Saksische Regeringen verbinden zich wederzijds aan elkander uit te leveren, op aanvrage der andere partij, met uitzondering hunner onderdanen, de personen, welke zijn veroordeeld, in staat van beschuldiging gesteld, of tegen welke regtsingang met bevel van gevangenneming is verleend door de regtbanken of door den regter van dien der beide Staten, tegen welks wetten de misdaden of wanbedrijven zullen zijn gepleegd.

Onder de benaming van onderdanen zijn, wat de toepassing dezer overeenkomst betreft, begrepen de vreemdelingen die, volgens de wetten des lands aan 't welk de uitlevering wordt aangevraagd, met de onderdanen zijn gelijkgesteld, alsmede in het Koningrijk der Nederlanden de vreemdelingen die zich in het land hebben gevestigd en, na met eene inlandsche vrouw te zijn gehuwd, één of meer kinderen uit dit huwelijk hebben, geboren in het land.

Art. 2. Indien de veroordeelde of beklaagde, wiens uitlevering wordt aangevraagd, geen onderdaan is van den opeischenden Staat, maar van een derden Staat, zal het land, aan hetwelk de aanvrage tot uitlevering gerigt is, het regt hebben aan de aanvrage geen gevolg te geven dan na de Regering van het land, waarvan de opgeëischte persoon de onderdaan mogt zijn, te hebben geraadpleegd en in gebreke gesteld de redenen kenbaar te maken, die zij zouden kunnen hebben om zich tegen de uitlevering te verzetten. Niettemin blijft de Regering, aan welke de aanvrage tot uitlevering, in het geval bij dit artikel voorzien, gedaan is, vrij, die uitlevering te weigeren, mits aan de Regering, die haar aanvraagt, de reden harer weigering mededeelende.

Art. 3. De uitlevering zal slechts plaats hebben in geval van veroordeeling, beschuldiging of vervolging wegens de navolgende misdaden of wanbedrijven, gepleegd buiten het grondgebied der partij, aan welke de uitlevering wordt aangevraagd:

1°. moord, vergiftiging, vadermoord, kindermoord, moedwillige manslag;

2°. verkrachting;

3°. brandstichting;

4°. valschheid in openbare en onderhandsche geschriften, daaronder begrepen het namaken of vervalschen van bankbiljetten, muntpapier en openbare schuldbrieven;

5°. muntvervalsching, en het, des bewust, in omloop brengen van valsche munt;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Saxe, ayant jugé utile de régler par une convention l'extradition de malfaiteurs, conformément à la législation des deux pays, ont muni à cet effet de leurs pleins-pouvoirs, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Alexandre Charles Jacques baron Schimmelpenninck van der Oije, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, grand'croix de l'ordre de la Couronne de Chêne de Luxembourg, de l'ordre du Lion de Zähringen de Bade, de l'ordre de Frédéric de Wurtemberg, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, chevalier de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse 1re classe, Son Chambellan et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près les cours de Saxe et de Prusse;

et Sa Majesté le Roi de Saxe, Son Ministre d'Etat, Frédéric Ferdinand baron de Beust, chargé des portefeuilles des Ministères des Affaires Etrangères et de l'Intérieur, grand'croix de l'ordre du Mérite de Saxe, de St. Etienne de Hongrie et de Léopold d'Autriche, chevalier de l'ordre d'Alexandre Newsky de Russie, grand'croix de l'ordre de la Légion d'Honneur de France, de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse 1re classe, grand'croix de l'ordre de Charles III d'Espagne, de l'ordre de Mérite de Bavière, de l'ordre des Guelphes de Hanovre, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre des Sts. Maurice et Lazare de Sardaigne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar et de l'ordre des Maisons Ducales de la branche Ernestine de Saxe, chevalier de l'ordre de St. Jean de Prusse;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Les Gouvernements Néerlandais et Saxon s'engagent à se livrer réciproquement, sur la demande de l'autre partie, à l'exception de leurs nationaux, les individus condamnés, mis en état d'accusation, ou contre lesquels une ordonnance de poursuite avec mandat d'arrêt est prononcée par les tribunaux ou par le juge de celui des deux Etats contre les lois duquel les crimes ou délits auront été commis.

Sont compris, quant à l'application de cette convention, dans la dénomination de nationaux, les étrangers qui, selon les lois du pays auquel l'extradition est demandée, sont assimilés aux nationaux, ainsi que dans le Royaume des Pays-Bas les étrangers qui se sont établis dans le pays, et après s'être mariés à une femme du pays, ont un ou plusieurs enfants de ce mariage, nés dans le pays.

Art. 2. Si le condamné ou le prévenu, dont l'extradition est demandée, n'est pas sujet de l'État réclamant, mais d'un Etat tiers, le pays, auquel la demande d'extradition a été adressée, aura le droit de ne donner suite à la demande qu'après avoir consulté le Gouvernement du pays, dont l'individu réclamé serait le sujet, et l'avoir mis en demeure de faire connaître les motifs qu'il pourrait avoir de s'opposer à l'extradition. Toutefois le Gouvernement, auquel la demande d'extradition, dans le cas prévu par cet article, a été faite, reste libre de refuser cette extradition, en communiquant au Gouvernement, qui la demande, la cause de son refus.

Art. 3. L'extradition n'aura lieu que dans le cas de condamnation, accusation ou poursuite pour les crimes ou délits suivants, commis hors du territoire de la partie à laquelle l'extradition est demandée:

1°. assassinat, empoisonnement, parricide, infanticide, meurtre;

2°. viol;

3°. incendie;

4°. faux en écriture publique et privée, y compris la contrefaçon ou falsification de billets de banque, de papier-monnaie et d'effets publics;

5°. fabrication de fausse monnaie, et émission, avec connaissance, de monnaie fausse;

6°. valsche getuigenis;

7°. diefstal met verzwarende omstandigheden, opligting, knevelarij, omkooping van openbare ambtenaren, ontvreemding of verduistering, gepleegd door openbare ambtenaren met bewaring of ontvangsten belast;

8°. bedriegelijke bankbreuk.

Art. 4. De uitlevering zal geen plaats hebben, wanneer de aanvrage daartoe geschiedt op grond van dezelfde misdaad of van hetzelfde wanbedrijf, ter zake waarvan de opgeëischte persoon zijne straf ondergaat of reeds ondergaan heeft, of waarvan hij vrijgesproken of vrijgesteld is in het land, aan hetwelk de uitlevering wordt aangevraagd.

Indien de opgeëischte persoon vervolgd wordt of zich in hechtenis bevindt wegens eene andere misdaad of wanbedrijf, gepleegd tegen de wetten van het land waaraan de uitlevering wordt aangevraagd, zal zijne uitlevering uitgesteld worden tot dat hij vrijgesproken of vrijgesteld zij, of zijne straf hebbe ondergaan.

Indien de opgeëischte persoon wegens schulden gegijzeld is, krachtens eene veroordeeling vóór de aanvrage tot uitlevering uitgesproken, zal deze evenzoo worden uitgesteld tot zijne in-vrijheid-stelling.

Art. 5. De uitlevering zal geen plaats kunnen hebben indien de regtsvordering of de straf verjaard is, volgens de wetten van het land, aan hetwelk de uitlevering wordt aangevraagd.

Art. 6. De uitlevering zal langs den diplomatieken weg worden aangevraagd, en alleen toegestaan worden op vertoon van het oorspronkelijke of van een authentiek afschrift van het vonnis, of van het arrest van veroordeeling, of van in-staat-van-beschuldiging-stelling, of van verleenden regtsingang met bevel van gevangenneming, afgegeven in de vormen, voorgeschreven bij de wetgeving der Regering die de aanvrage doet, en omschrijvende de misdaad of het wanbedrijf waarvan sprake is, en de daarop toepasselijke strafbepaling.

Art. 7. De voorwerpen in het bezit gevonden van den opgeëischten persoon zullen, indien de bevoegde magt van den Staat, aan welken de uitlevering wordt aangevraagd, de teruggave daarvan heeft bevolen, worden overgegeven op het oogenblik waarop de uitlevering zal plaats hebben.

Art. 8. De kosten van gevangenneming, onderhoud en vervoer van den persoon, wiens uitlevering zal zijn toegestaan, zullen ten laste blijven van elk der beide Staten, binnen de grenzen van hun wederzijdsch grondgebied.

De kosten van onderhoud en vervoer over het grondgebied der tusschenliggende Staten zullen zijn ten laste van den aanvragenden Staat.

Art. 9. Wanneer, bij vervolging in eene strafzaak, eene der Regeringen het hooren van getuigen, in den anderen Staat woonachtig, zal noodig oordeelen, zal daartoe eene rogatoire commissie langs den diplomatieken weg ingezonden en aan deze gevolg gegeven worden, met inachtneming der wetten van het land, waar de getuigen verzocht zullen worden te verschijnen.

De wederzijdsche Regeringen doen over en weder afstand van alle vordering tot teruggave der kosten, welke daaruit zullen voortvloeijen.

Elke rogatoire commissie, strekkende om een getuigenverhoor te vragen, zal van eene Fransche vertaling vergezeld moeten zijn.

Art. 10. Indien in eene strafzaak de persoonlijke verschijning van een getuige in het andere land noodig is of verlangd wordt, zal zijne Regering hem uitnoodigen te voldoen aan de oproeping welke aan hem gerigt zal worden, en in geval van bewilliging zullen hem reis- en verblijfkosten worden toegestaan volgens de tarieven en reglementen, van kracht in het land, waar het verhoor zal moeten plaats hebben.

Art. 11. Wanneer, in eene strafzaak, de confrontatie van misdadigers, die in den anderen Staat in hechtenis zijn, of wel de mededeeling van stukken van overtuiging of van bescheiden, welke zich in handen mogten bevinden der autoriteiten van het andere land, nuttig of noodig zal geoordeeld worden, zal de aanvraag daartoe geschieden langs den diplomatieken weg en aan daaraan gevolg gegeven worden, voor zooverre er geene bijzondere redenen zijn welke zich daartegen verzetten, en onder verpligting tot terugzending der misdadigers en van de stukken.

De wederzijdsche Regeringen doen over en weder afstand van alle terugvordering van kosten, voortvloeijende uit den vervoer en de terugzending, binnen de grenzen van hun wederzijdsch grondgebied, der te confronteren misdadigers, alsmede uit het toe- en terugzenden der stukken en bescheiden.

Art. 12. Door de bovenstaande bepalingen wordt geene verandering gemaakt in de wetten der beide landen, welke de regeling van den geregelden loop der uitlevering ten onderwerp hebben of zullen hebben.

Art. 13. De tegenwoordige overeenkomst zal eerst in werking treden twintig dagen na hare afkondiging in de vormen, voorgeschreven bij de wetten der beide landen.

Zij zal van kracht blijven tot zes maanden nadat van de zijde van eene der twee Regeringen het tegendeel zal zijn verklaard.

Zij zal bekrachtigd worden, en de bekrachtigingen zullen worden uitgewisseld binnen den termijn van twee maanden of zoo mogelijk vroeger.

Ten blijke waarvan de gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te Berlijn, den drie en twintigsten Mei van het jaar onzes Heeren achttien honderd zes en vijftig.

(*Get.*) SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJE. (*Get.*) BEUST.
(*L. S.*) (*L. S.*)

6°. faux témoignage;

7°. vol accompagné de circonstances aggravantes, escroquerie, concussion, corruption de fonctionnaires publics, soustraction ou détournement commis par des dépositaires ou comptables publics;

8°. banqueroute frauduleuse.

Art. 4. L'extradition n'aura pas lieu, lorsque la demande en sera motivée par le même crime ou délit pour lequel l'individu réclamé subit ou a déjà subi sa peine, ou dont il a été acquitté ou absous dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou se trouve détenu pour un autre crime ou délit commis contre les lois du pays auquel l'extradition est demandée, son extradition sera différée jusqu'à ce qu'il soit acquitté ou absous, ou qu'il ait subi sa peine.

Si l'individu réclamé est détenu pour dettes, en vertu d'une condamnation antérieure à la demande d'extradition, celle-ci sera également différée jusqu'à sa mise en liberté.

Art. 5. L'extradition ne pourra avoir lieu si la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays auquel l'extradition est demandée.

Art. 6. L'extradition sera demandée par la voie diplomatique et ne sera accordée que sur la production de l'original ou d'une expédition authentique du jugement ou de l'arrêt de condamnation ou de mise en accusation, ou de l'ordonnance de poursuite avec mandat d'arrêt, délivré dans les formes prescrites par la législation du gouvernement qui fait la demande, et exprimant le crime ou délit dont il s'agit, et la disposition pénale qui lui est applicable.

Art. 7. Les objets saisis en la possession de l'individu réclamé seront, si l'autorité compétente de l'État requis en a ordonné la restitution, livrés, au moment où s'effectuera l'extradition.

Art. 8. Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu, dont l'extradition aura été accordée, resteront à la charge de chacun des deux États, dans les limites de leurs territoires respectifs.

Les frais d'entretien et de transport par le territoire des États intermédiaires seront à la charge de l'État réclamant.

Art. 9. Lorsque, dans la poursuite d'une affaire pénale, un des Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre État, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique, et il y sera donné suite, en observant les lois du pays où les témoins seront invités à comparaître.

Les Gouvernements respectifs renoncent de part et d'autre à toute réclamation par rapport à la restitution des frais qui en résulteront.

Toute commission rogatoire, ayant pour but de demander une audition de témoins, devra être accompagnée d'une traduction Française.

Art. 10. Si dans une cause pénale la comparution personnelle d'un témoin dans l'autre pays est nécessaire ou désirée, son Gouvernement l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite, et, en cas de consentement, il lui sera accordé des frais de voyage et de séjour, d'après les tarifs et règlements en vigueur dans le pays où l'audition devra avoir lieu.

Art. 11. Lorsque dans une cause pénale la confrontation de criminels détenus dans l'autre État, ou bien la communication de pièces de conviction ou de documens se trouvant entre les mains des autorités de l'autre pays, sera jugée utile ou nécessaire, la demande en sera faite par la voie diplomatique, et l'on y donnera suite pour autant qu'il n'y ait pas de considérations spéciales qui s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer les criminels et les pièces.

Les Gouvernements respectifs renoncent de part et d'autre à toute réclamation de frais, résultant du transport et du renvoi dans les limites de leurs territoires respectifs des criminels à confronter, ainsi que de l'envoi et de la restitution des pièces et documents.

Art. 12. Par les stipulations ci-dessus il est adhéré aux lois des deux pays, qui ont ou auront pour objet de régler la marche régulière de l'extradition.

Art. 13. La présente convention ne sera exécutoire que vingt jours après sa publication dans les formes prescrites par les lois des deux pays.

Elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part de l'un des deux Gouvernements.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées dans le délai de deux mois, ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Berlin, le 23 Mai de l'an de grâce mil huit cent cinquante-six.

(*Get.*) SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJE. (*Get.*) BEUST.
(*L. S.*) (*L. S.*)

Gelet dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 14den Junij en door Zijne Majesteit den Koning van *Saksen* den 13den Junij 1856 geteekend, op den 29sten Junij daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 7den Julij 1856, n°. 47,

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 9den Julij 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Uitgegeven den *een en dertigsten* Julij 1856.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

Bij besluit van 3 Augustus jl., n°. 58, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan *J. C. F. von Hoyema*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Culenborg.

Bij besluit van 3 Augustus jl., n°. 57, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan eene commissie uit de Staten van Overijssel, — belast om den aard en omvang van het beheer der werken welke bij het Koninklijk besluit van 17 December 1819, n°. 1, aan de provincie zijn opgedragen (waartoe ook de Willemsvaart behoort), als ook het belang en de verpligtingen, die nu nog te dier zake voor de provincie bestaan, te onderzoeken, — magtiging te verleenen om hare werkzaamheden na de sluiting van de zomervergadering der Staten voort te zetten.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 1sten Augustus 1856, n°. 82, is benoemd tot notaris te Raalte *J. W. D. Kaempff*, thans notaris te Blokzijl.

Bij Zijner Majesteits besluiten van den 2den Augustus 1856, nº. 57 en 58, zijn benoemd:

tot regter in de arrondissements-regtbank te 's Hertogenbosch, mr. H. C. *Payen*, regter-plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Nijmegen, en

tot 2den commissaris van politie te Zaandam *J. H. Hoogbruin*, inspecteur van politie te 's Gravenhage.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 3den Augustus 1856, nº. 82, is aan mr. *P. H. Berkhout*, op zijn daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van plaatsvervangend kantonregter te Leyden.

Bij Koninklijk besluit van 3 Augustus 1856, nº. 73, is aan den heer *J. Evers*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Sappemeer, behoudens aanspraak op pensioen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

SPAÑJE.

Een telegraphisch berigt uit Madrid van den 2den dezer zegt dat men er uit geen oord des lands van nieuwe pogingen tot verzet tegen het ministerie O'Donnell vernomen had, en dat de gewapende benden, die na de onderwerping van Barcelona in het gebergte van Catalonie eene schuilplaats gevonden hadden en van daar de omstreek met strooptogten bedreigden, begonnen te verdwijnen.

Hetzelfde berigt meldt, dat de portefeuille van justitie, die door den heer Luzuriaga, den vriend van den maarschalk Espartero, afgewezen was, aan een anderen persoon, den heer Iriarte, opgedragen is, en dat de maarschalk Espartero den volgenden dag de hoofdstad zou verlaten, om zich naar zijne geboorteplaats Logrono te begeven, alwaar zijn verblijf nu niet langer gevaarlijk voor de openbare orde geacht werd.

Een berigt van de Spaansche grenzen, in het Parijsche blad *le Pays*, zegt dat de bevolking in Sarragossa reeds begonnen is den gewonen arbeid te hervatten, en dat in die stad en provincie alle sporen der doorgestane krisis binnen kort verdwenen zullen zijn.

— Het officiele dagblad van Madrid behelst in zijn nommer van 30 Julij een besluit van den minister van oorlog, strekkende om de vorming van de reserve des legers of van de zoogenaamde provinciale militie te bespoedigen. Ook daarin ziet men dat het gouvernement in eene vermeerdering van het leger steun voor zich en voor de zaak der orde zoekt.

— Een schrijven uit Madrid van 30 Julij, afkomstig van eene voor het ministerie gunstige zijde en door de voornaamste dagbladen van Parijs medegedeeld, zegt dat men weldra de afkondiging eener door het gouvernement eigenmagtig vastgestelde constitutie verwachtte; dat er sprake was van de oprigting van vrijcorpsen ten dienste des gouvernements, in de provinciën gelijk te Madrid; en dat de heer Llana, het eenige lid van de Cortes-vergadering, die nog in hechtenis was, onverwijld op vrije voeten gesteld zou worden.

— Het Parijsche *Journal des Débats* doet opmerken, dat bij de jongste gebeurtenissen in Spanje de troepen zich nergens tegen het gouvernement verklaard hebben, en zegt dat het Spaansche leger nu voor het eerst beantwoord heeft aan zijne bestemming om de openbare orde en het wettig gezag te schragen. Deze verbetering is volgens het geachte blad vooral te danken aan het bestuur en den invloed van den maarschalk O'Donnell, sedert twee jaren minister van oorlog.

ITALIE.

De Turynsche berigtgever van den Parijschen *Constitutionnel* schrijft onder dagteekening van 31 Julij, dat Mazzini zich in den laatsten tijd werkelijk in Piemont opgehouden heeft en er, doch zonder eenige vrucht, voor de zaak der revolutie werkzaam geweest is. Hij berigt dat de lieden, welke dezer dagen uit Piemont een mislukten inval in Modena gedaan hebben, verklaren daartoe door dien befaamden volksmenner opgezet en door bedriegelijke beloften overgehaald te zijn.

DUITSCHLAND.

Tusschen Pruissen en het koningrijk der Beide Sicilien is den 7den Julij jl. eene overeenkomst gesloten, waarbij de voordeelen, die het tusschen die Staten gesloten handelsverdrag van 27 Januarij 1847 aan de directe vaart toekent, voortaan ook tot de indirecte vaart worden uitgestrekt, terwijl tevens overeen gekomen is dat in het vervolg de vreemde vlag met de nationale gelijk gesteld zal worden. Deze overeenkomst is ook voor de overige Staten der Tolvereeniging van kracht.

Met Sardinie heeft de Pruissische regering onlangs eene overeenkomst gesloten, uit kracht van welke de vlag dier beide Staten wederkeerig op den voet der nationale vlag tot de kustvaart zal worden toegelaten. Gelijk voordeel is door de Sardinische regering aan de Hannoversche en Oldenburgsche vlag toegestaan.

TURKIJE.

Het officiele dagblad van Moldavie berigt dat de heer Baltsch den 23sten Julij jl. te Jassy plegtig het bestuur over het vorstendom als kaïmakan of stedehouder des Sultans aanvaard heeft. In de acte van aanstelling, welke daarbij openlijk voorgelezen is, verklaart de Porte, dat zij de van ouds aan Moldavie verleende voorregten zal eerbiedigen; dat het land gedurende het overleg over de nieuwe regeling van zijn bestuur door den kaïmakan naar regt en billijkheid en met volkomen onpartijdigheid moet bestuurd worden; maar dat de bevolking zich intusschen aan de bestaande wetten behoort te onderwerpen en zich kalm en rustig naar de bevelen van des Sultans stedehouder moet gedragen.

Te Bucharest heeft Prins Alexander Ghika den 26sten Julij het voorloopig bestuur aanvaard.

Duitsche dagbladen melden dat de Porte dezer dagen op nieuw een vertoog tegen de vereeniging der Donau-vorstendommen aan de groote mogendheden gezonden heeft, doch dat Rusland niet alleen de vereeniging voorstaat, maar ook het bedrag der schatting, welke die landen aan de Porte betalen, verminderd wil hebben.

— Aan de *Indépendance Belge* wordt uit Konstantinopel, onder dagteekening van 25 Julij, geschreven dat van de plannen tot oprigting eener Turksche handelsbank en credietvereeniging waarschijnlijk het voorstel van het huis Rothschild door de Porte aangenomen zal worden.

Hetzelfde schrijven meldt, dat het Engelsche eskader onverwijld naar Malta zou stevenen en slechts een zeer klein aantal schepen in den Bosporus zou achterlaten.

Een ander berigt uit Konstantinopel van dezelfde dagteekening meldt, dat in Klein-Azie door Engelsche ingenieurs opnemingen gedaan worden voor plannen tot het aanleggen van spoorwegen en tot het verbeteren van het vaarwater op den Euphraat.

— In ons vorig nommer is medegedeeld, dat door de Porte eene commissie benoemd is om een plan tot regeling van het hooger onderwijs en tot bevordering van het openbaar onderwijs in het algemeen te beramen. Naar aanleiding daarvan zegt een correspondent van de Londensche *Times* in een schrijven uit Konstantinopel van 21 Julij jl.: » De commissie zal bij hare voorstellen den liberalen en verdraagzamen geest van den firman ter emancipatie der rajahs moeten volgen. Overeenkomstig de bepalingen van dat grootheerlijke bevelschrift is het lager en middelbaar onderwijs in de handen der onderscheiden kerkgenootschappen gelaten, en belooft de Staat in de behoefte aan hooger onderwijs, voor alle klassen der bevolking zonder onderscheid, te voorzien.

» Gelijk Turkije's toestand op vele punten door Europa miskend wordt, zoo heeft men er ook veelal eene verkeerde voorstelling van den staat van het openbaar onderwijs hier te lande, hetwelk door velen ondersteld wordt zoo zeer veronachtzaamd te zijn, dat daarvoor schier nog niets zou zijn gedaan. Vroeger werd in Turkije, gelijk in alle andere Mohammedaansche Staten, en gelijk alsnog in Engeland, het onderwijs aan de zorg van particulieren overgelaten, terwijl de kosten uit talrijke makingen en stichtingen goed gemaakt werden en de Staat alleen tot het houden van een algemeen toezigt bevoegdheid had. Wil iemand het bewezen zien, dat de Koran geenszins tegen het onderwijs is, dan behoeft hij slechts de toepassing van dat beginsel na te gaan. Sedert de verovering van Konstantinopel tot het einde der laatstvorige eeuw is geen Sultan gestorven zonder uit zijne eigen geldmiddelen eene of meer stichtingen voor het onderwijs te maken. Mohammed de Veroveraar alleen vestigde acht scholen voor hooger onderwijs bij de moskee welke zijnen naam draagt. Het voorbeeld van verlichte mildheid, door den Sultan gegeven, werd in ruime mate gevolgd door de rijke lieden in het geheele land, welke liever hunnen naam door eene stichting van dien aard in aandenken wilden houden dan hunne schatten in overdaad verkwisten. Zoo is het gekomen, dat er naauwlijks een dorp in het gansche rijk te vinden is, hetwelk niet eene *mekteb*, dat is eene lagere school, of oude stichting bezit, waar meer dan 95 ten honderd van de Mohammedaansche jeugd onderwijs genieten. Konstantinopel alleen telde in de laatstvorige eeuw 1500 mektebs, waar kinderen lezen, een weinig rekenen en godsdienst leerden.

» Buiten deze scholen voor lager onderwijs werden al de grootere steden des rijks met *medressen*, of hoogere scholen, voorzien, alwaar grammatica, syntaxis, logica, metaphysica, philologie, rhetorica, geometrie en astronomie onderwezen werden. Alleen in Konstantinopel vindt men thans drie honderd van die scholen.

» Boven de medressen stonden de scholen der ulema's, die in de regtsgeleerdheid en de godsdienstleer onderwijs gaven.

» Dat was het stelsel van onderwijs, hetwelk zich onder het oude beginsel vormde. Wat daaraan voornamelijk ontbrak, was eene schakel tusschen de hoogere en lagere scholen, eene soort van inrigtingen alwaar de jongelieden nuttige kundigheden van hoogeren aard dan het voor eerstbeginnenden bestemde onderrigt der mektebs konden opdoen, zonder dat zij zich aan den geleerden stand behoefden te wijden. Het is hetzelfde gebrek, hetwelk zich tot voor korten tijd nog in Engeland deed gevoelen. De medressen konden bezwaarlijk beschouwd worden als een middel om in die behoefte te voorzien; het zijn veel eer voorbereidende scholen voor het hooger onderwijs.

» Toen Turkije zijne aloude inrigtingen begon te hervormen, vestigde het gouvernement zijne opmerkzaamheid ook op de zaak van het schoolwezen, hetwelk het in overeenstemming met den geest der nieuwe instellingen wilde brengen. Daarvoor werd in 1845 eene commissie benoemd, en haar rapport is de grondslag voor de thans bestaande inrigting van het schoolwezen. Het verliet het beginsel van particuliere scholen en stelde in plaats daarvan staats-onderwijs. Bij het uitwerken van dit beginsel van centralisatie volgde de commissie de op het vaste land van Europa, inzonderheid in Frankrijk, aangenomen regelen: zij vereenigde het geheele onderwijs onder de leiding der Turksche universiteit, met een blijvend hoofdbestuur onder den naam van *raad van openbaar onderwijs*, en verdeelde de scholen in drie klassen, scholen voor eerstbeginnenden, scholen tot vorming van geleerden, en scholen voor middelbaar onderwijs.

» Voor het lager onderwijs werden de mektebs tot grondslag genomen. Naar den wil harer stichters waren die scholen altijd verbonden geweest aan eene of andere moskee, onder wier bestuur zij stonden en door wie hare inkomsten beheerd werden. In de plaats der moskeeën trad nu de Staat. Daar de mektebs naar het goedvinden van iederen stichter waren opgerigt, was hare verdeeling over het land ongelijkmatig en was haar aantal bij sommige meer begunstigde moskeeën overdadig groot. Nu werden de mektebs over de wijken der onderscheiden steden verdeeld, en de overbodige geheel afgeschaft. Zoo heeft Konstantinopel nog slechts omstreeks 400 mektebs, terwijl het er vroeger 1500 bezat. Verder nam de Staat de inkomsten der stichtingen onder zijn beheer en betaalde daaruit de bezoldiging der onderwijzers en de andere kosten van het onderwijs. Vroeger werd van de niet ongegoede lieden een schoolgeld van twee piasters in de maand gevorderd; dit hield nu op, en het onderwijs werd om niet verkrijgbaar, ja zelfs verpligtend voor elk mannelijk of vrouwelijk kind van meer dan zesjarigen ouderdom gemaakt; en met het doel om deze bepaling te handhaven, is het aan alle werkbazen en neringdoenden verboden, eenen leerling aan te nemen, die niet door het overleggen van een getuigschrift bewijzen kan, dat hij op eene lagere school onderwezen is.

» Voor de middelbare scholen werden de Fransche tot model genomen. Het onderwijs loopt er in vier jaren af; in dien tijd ontvangen de leerlingen onderrigt in de Arabische grammatica en syntaxis, in het schrijven, in de geschiedenis, de aardrijks- en rekenkunde en in de beginselen der meetkunde.

» Met de oprigting dezer middelbare scholen, die nooit tot het aanvankelijk bepaalde aantal van veertien gebragt zijn, namen de hervormingen een eind. Van de Turksche universiteit bestaat alleen het omhulsel, namelijk een locaal, hetwelk nu als een hospitaal voor Fransche militairen dient. Het eenige, wat de Staat tot nog toe voor het hooger onderwijs gedaan heeft, is de oprigting van sommige scholen voor eene bijzondere bestemming: zoo zijn er door den Sultan Mahmud

scholen voor de vorming van staatsambtenaren opgerigt en aan de moskeeën van Sultan Ahmed en van Sultan Suleiman verbonden; door de Sultane Valideh is eene school voor dezelfde bestemming gesticht; verder is er eene modelschool voor het aankweeken van onderwijzers; eene geneeskundige, en eenige militaire scholen, alle te Konstantinopel.

„Alzoo is het hooger onderwijs het hoofd-onderwerp hetwelk de nieuw benoemde commissie te behandelen heeft. Indien zij hare taak met vrucht volbrengt, zal zij aan Turkije eene zeer groote dienst bewezen hebben: want het gemis aan goed hooger onderwijs is een bezwaar voor alle takken van het algemeen bestuur, en maakt het aantal bekwame mannen in Turkije gering. Met de thans bestaande middelen is het, zelfs voor jongelieden van den besten aanleg, schier onmogelijk binnen 's lands eene goede opvoeding te bekomen; terwijl aan den anderen kant diegenen, welke naar buitenlandsche scholen gezonden worden, slechts eene oppervlakkige kennis en beschaving opdoen, welke verwarring in hunnen geest brengen, zoodat zij ophouden Turken te zijn zonder Europeanen te worden."

FRANKRIJK.

Uit Parijs wordt gemeld dat er aan het ministerie van binnenlandsche zaken een statistiek verslag opgemaakt is van de uitkomsten, die de invoering der gemeentelijke belasting op de honden aanvankelijk oplevert, en dat die uitkomsten niet aan de verwachting beantwoorden; hetgeen in het oog des gouvernements bewijst dat de wet nog niet zoo streng is toegepast als voor de zaak der volksvoeding en der algemeene gezondheid en voor het belang der gemeentekassen wenschelijk is. Uit dien hoofde zullen de departementsprefecten dan ook aangeschreven worden om die belasting strenger te doen heffen.

ENGELAND.

Een Londensch weekblad hetwelk in zaken van staathuishoudkundigen aard groot gezag heeft, de *Economist*, beschouwt in zijn nommer van jl. Zondag den staat der graanmarkt en der veldgewassen in Engeland. Uit dat artikel blijkt, dat men er veel vooruitzigt op een goeden graanoogst heeft, dat in het zuiden van Rusland nog vrij wat graan voor den uitvoer beschikbaar is, maar dat in Engeland weder onrustbarende verschijnselen van ziekte onder de aardappelen opgemerkt worden.

DENEMARKEN.

Uit een door Londensche dagbladen medegedeeld berigt uit New-York schijnt te blijken, dat het gouvernement der Vereenigde Staten ernstig wenscht de zaak van den Sondtol spoedig op eene billijke wijze af te doen. Volgens dat berigt heeft het thans een uitgewerkt voorstel aan Denemarken gedaan, strekkende om dien tol af te schaffen en aan de Deensche schatkist de ten behoeve der buitenlandsche scheepvaart gedane uitgaven te vergoeden.

— Den 29sten Julij jl. heeft de Koning van Denemarken zijne bekrachtiging verleend aan de onlangs door den rijksdag aangenomen wet, welke bepaalt dat het hoog-geregtshof te Kopenhagen voortaan de gronden zijner uitspraken zal openbaar maken, en wel, naar zijne verkiezing, door zijne vonnissen op de openlijke teregtzitting te doen voorlezen, of wel door de beraadslaging over de te vellen uitspraak met open deuren te houden.

RUSLAND.

Bij eene keizerlijke ukase is onlangs bepaald, dat geneeskundigen van het Israëlitische geloof, alsmede alle andere Israëliten welke aan eene Russische hoogeschool den graad van doctor hebben verworven, voortaan tot alle staatsambten benoembaar zijn.

— Volgens eene opgave in de dagbladen van het Russische gouvernement heeft het Russische ministerie voor de kroondomeinen meer dan 20,300,000 lijfeigenen of kroonboeren onder zijn bestuur.

BRAZILIE.

Een tijdschrift, hetwelk van wege het Fransche ministerie van koophandel te Parijs uitgegeven wordt, ontleent aan een onlangs te Rio-Janeiro uitgegeven werk eenige opgaven betrekkelijk de koffijteelt. Daaruit blijkt dat Brazilie sedert eenige jaren zijne productie van koffij zeer veel heeft vermeerderd, en vooral de Vereenigde Staten daarvan voorziet, maar dat het wegens de vermindering van het aantal slaven en de stuiting van den slavenhandel groote moeite heeft om die teelt op de tegenwoordige hoogte te houden.

Volgens diezelfde opgaven zal de productie van koffij in bijna alle landen der wereld dit jaar minder dan het vorige en ontoereikend voor de toenemende consumtie zijn, en is uit dien hoofde eene rijzing der koffijprijzen te verwachten.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 5den Augustus* 1856.

Volgens opgave van het Ministerie van Finantien is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen over de maand Julij jl. ontvangen aan suikeraccijns in hoofdsom, opcenten en collectief zegel een bedrag van *een honderd dertien duizend twee honderd twintig gulden en zes cents.*

Rhijnhoogte te Keulen 4 Augustus: 9 vt. 3 dm. (9 vt. Rhl.)

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De gewone Audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag aanstaande, den 8sten dezer, geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 4den Augustus 1856.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

*** Op aanstaanden Woensdag den 6den Augustus 1856 zal de gewone Audientie van den Minister van Kolonien geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine ad interim brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, volgens berigt van Zijner Majesteits consul te *Barcelona* van den 31sten Mei jl., op den 10den Junij daaraanvolgende de witte glasruiten der lantaren van het *havenlicht* aldaar, door *Roode* glasruiten zouden vervangen worden.

's Gravenhage, den 26sten Julij 1856.

De Minister voornoemd,
DE SMIT V. D. BROECKE.

AANBESTEDING.

De Majoor, waarnemend Plaatselijke Kommandant te Vlissingen, brengt ter kennis van de gegadigden, dat, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, op Vrijdag den 15den Augustus 1856, des middags om twaalf ure, op het Plaatselijk Bureau, aan de Hoofdwacht alhier, zal worden Aanbesteed:

Acht Last Jarige Zeeuwsche Tarwe;
Vier » Jarige Kubanka-Tarwe en
Drie » Nieuwe Inlandsche of Pruissische Rogge;

moetende de Zeeuwsche Tarwe minstens vier en zeventig, de Kubanka Tarwe minstens zeven en zeventig en de Rogge minstens twee en zeventig Pond het Mud wegen, zonder den zak. Het merk, hetwelk op de aangeboden monsters is gesteld, moet ook op den omslag, waarin mede het inschrijvingsbiljet wordt ingeleverd, zijn geplaatst.

De Voorwaarden van voorschreven Aanbesteding zullen van heden af aan op gemeld bureau ter lezing liggen, van des morgens tien tot des middags twaalf ure.

Vlissingen, den 1sten Augustus 1856.

De Majoor voornoemd,
SCHOPPÉ.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

STRANDVONDERIJ.

De Burgemeester van Noordwijk roept voor de *tweede maal* ter reclame op een iegelijk die zich geregtigd acht tot de navolgende, aldaar uit zee aangespoelde goederen: een Gouden Armband met Wit en Blaauw Email en Rooden Steen met Pareltjes omzet; een Scheepskijker zonder merken; eene Bakenton, gemerkt 5 DT; eene Scheepsboot, gemerkt *Benjn. Parkenson*; eene dito zonder merken; een Mast en eenig Rondhout; eene ledige Kist; 9 Makreel- en 24 Haringnetten; een Reep en 8 Vischvaatjes.

De Burgemeester voornoemd,
W. C. VAN DEN BRANDELER.

*** De Raad der Gemeente Zevenhuizen heeft, bij besluit van 7 Julij 1856, goedgekeurd door Heeren Gedeputeerde Staten van Zuidholland den 21sten derzelfde maand n°. 12, bepaald, dat de Kermis in die Gemeente voortaan zal plaats hebben van Maandag tot en met Zaturdag van de week waarin de Paardenmarkt plaats heeft, zijnde Woensdag naast vóór of op den 25sten Julij.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Arnhem, dd. 29 Julij 1856, is de Heer *Gerhard Willem Muller Massis*, gewezen Directeur van het Postkantoor te Arnhem en wonende aldaar, ten verzoeke van de Heeren *Frederik Jan* en *Theodorus Muller Massis*, ter zake van krankzinnigheid, gesteld onder Curatele.

Arnhem, 4 Augustus 1856.

't Geen certificeert
Mr. F. BÖHTLINGK,
Procureur van de Requiranten.

AANKONDIGINGEN VAN VERTALINGEN VAN BOEKWERKEN ENZ.

*** Door Zijne Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken is bij den Boekhandelaar MARTINUS NIJHOFF, te 's Gravenhage, verkrijgbaar gesteld:

Catalogus librorum saeculo XV°. impressorum quotquot in Bibliotheca Regia Hagana asservantur. Edidit JOH. GUIL. HOLTROP. Bibliothecae Regiae Haganae Praefectus.

Een boekdeel gr. 8°., voor den prijs van f 4.

BEURSPRIJZEN VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, DINGSDAG 5 AUGUSTUS 1856.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	64 3/8	64 7/16	64 3/8
Dito dito 1844.	3	76 1/4	76 7/16	76 1/4
Dito dito 1844.	4	95 5/8	—	—
O. I. L. 1844.	4	95 1/8	—	—
Amort. Synd.	3 1/2	90 5/8	90 3/4	—
Handel-maats.	4 1/2	133 1/2	—	—
BELGIE. certific. bij *Rothschild*.	2 1/2	52	—	—
RUSL. Bij *Hope* 1798 en 1816.	5	104 1/2	—	—
Dito 1828-1829.	5	102 3/4	103 1/8	103 1/8
Insch. in Assign.	6	—	—	—
Cert. van dito.	6	65 3/4	—	—
Neg. 1831-1833.	5	—	—	—
Hope en C°. 1840	4	86 5/8	—	—
Stieglitz.	4	86 1/2	—	—
Dito 1854.	5	95 3/4	—	—
Nieuwe Engels.	4 1/2	97	—	—
POLEN. Certific.	4	79 7/8	—	—
Aand. Lot. fl 500		—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe.	1 1/4	24 3/4	24 7/8	24 7/8
Buitenl.	3	45 3/8	—	—
Binnenl. 6/m	3	39 3/4	39 7/8	39 [illegible]
Cert. Coup.		6 1/8	6 3/16	—
Amortisabele		—	—	—
PORTUG. Lond.	3	45 7/8	—	—
OOSTENR. Metall. 1816-1852	5	78 1/2	78 5/8	—
Dito 1849-1854.	5	85 3/4	—	—
Dito Zilv. Nation.	5	79 7/8	80	—
Dito 1847-1852.	2 1/2	40 7/16	40 1/2	—
PRUISS. Lot. 1854	3 1/2	—	—	—
BRAZ. Lond. 1824	5	99 1/4	99 1/2	—
PERU »	4 1/2	—	—	—
MEXICO »	3	22 3/4	—	—
GREN. »	2 3/4	19 1/4	—	—
Uitgestelde		—	—	—
ECUAD. Lond.		—	—	—
VENEZ. »	4	—	—	—
Uitgestelde	1 1/2	—	—	—

Hollandsche vast. Naar Spaansche tot hoogere prijzen veel vraag.
Stieglitz 1855 5 pct. 96 3/4

LONDEN, heden.

Eng. geconsolid.	3 pCt.	95 3/4	à	—
Spanje	1 1/4 »	24 5/8	à	—
Id. Amortisabele		—	à	—
Mexico.		23 1/8	à	—
Grenada	2 3/4 »	—	à	—
Id. Uitgest		—	à	—

PARIJS, heden.

Fransche certific.	4 1/2 pCt. fr.	—
» »	3	70.75
Spanje	3	40
»	1 1/4	—

WEENEN, heden.

Metalliek	5 pCt.	—
Nationaal	5 »	—
Wissel London.		—
Zilver		—

TE 'S GRAVENHAGE TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.